

[Camre.]

inde på, at de tal for provenutabene, jeg har nævnt, ikke skulle holde. Dertil vil jeg gerne sige, at disse tal jo er citater fra forslagene. For venstres forslags vedkommende er det jo ting, der er udarbejdet, mens hr. Anders Andersen var finansminister, og det gælder altså, at tallene for alle tre forslag er udarbejdet af embedsmændene i finansministeriet og udarbejdet på samme grundlag, og jeg tror roligt, vi kan gå ud fra, at disse tal holder.

Så vil jeg også gerne sige, at det jo er vigtigt at slå fast, at afskrivning som sådan er en ubetinget nødvendighed for overhovedet at give virksomhederne en dækning for de omkostninger, som nedslidningen af aktiverne betyder. Der er ikke fra vores side her tale om at afstå fra tidligere synspunkter vedrørende afskrivninger. Der er tværtimod tale om, at socialdemokratiet fra at hjemle en 30 pct.s afskrivningsadgang i første halvår og en 15 pct.s i andet halvår, nu går frem til for hele 1975 at acceptere 45 pct.s afskrivning. Det er, som det er blevet sagt heroppe fra talerstolen, et spørgsmål om forskydning af skattebetalingstidspunktet. Så vil jeg dog godt have lov at føje til, at også denne forskydning af skattebetalings-tidspunktet er af værdi, er en fordel, er en håndsrækning i likviditetsmæssig henseende, og det er naturligvis også derfor der er denne interesse for lovforslagene.

Så vil jeg også gerne have lov at sige, at spørgsmålet om at acceptere det ene eller det andet provenutab må ses i sammenhæng med den øvrige økonomiske politik. Det har ikke været mit indtryk, at det hidtil har været venstres synspunkt, at vi roligt kunne lade fem være lige, at det ene og det andet provenutab, om det er 300 mill. kr. eller 700 mill. kr., kunne være det samme, at disse provenutab i og for sig reelt var lige store. Hvis der er sket en sådan ændring i venstres holdning, så må vi da hilse det med tilfredshed — det får vi nok lov til at diskutere lidt nærmere under behandlingen af finanslovsfor-slaget i næste uge — men det er i hvert til-fælde ikke således, at man her skal sige til socialdemokratiet, at vi ikke vil acceptere et vist provenutab under hensyntagen til er-hvervsudviklingen. Spørgsmålet er netop, hvor lempelserne skal ske for at gavne beskæftigelsen mest.

Til slut en bemærkning til hr. Jens Foged, der efterlyser tidløse love. Jeg forstår vældig godt dette ønske, det er jo noget, der er udbredt i befolkningen. Det ville være dejligt, hvis man dag ud og dag ind, år ud og år ind, vidste, hvad det var for love, der gjaldt. Men det er ikke muligt at føre økonomisk politik med tidløse love. Hvis hr. Jens Foged mener det, er han også faldet for troen på, at man kan køre bil med rat, spee-der og bremse låst fast.

Glistrup (FP):

Igen må jeg korrigere hr. Camre. Den tidløse indkomstskattelov kan glimrende indføres, den er skam allerede fremme i horison-ten, det er nemlig lovforslaget, der hedder: indkomstskatten afskaffes, og så er det sankthansbålene! Dermed har vi den tidløse indkomstskattelov, og det er den rigtige løsning, vi forhåbentlig når frem til, men det er også den eneste løsning på det spørgs-mål.

Med hensyn til det tredje af venstres for-slag i lovforslaget om investeringsfonds, det, der går ud på, at man kan få midlerne frigivet meget hurtigt, var ministeren jo i og for sig enig i, at det var et godt forslag i den nuværende beskæftigelsessituation, men ministeren vil jo gå imod forslaget, fordi han sagde, at i andre beskæftigelsessituatio-ner er det en dårlig ordning. Ja men hvis der overhovedet er nogen fornuft i at have en investeringsfondsordning, så er vel nok hovedargumentet for at have en investe-ringsfondsordning, at den i hvert fald ikke skal være tidløs, men at det er noget, hvor man i takt med konjunkturerne skal ændre på frister, og hvad der i øvrigt er af bestem-melser i loven.

Når man nu er enig i, at det passer som hånd i handske til den nuværende konjunktursituation, hvorfor så ikke følge venstre på det punkt? Og så er der vel også socialde-mokrater i folketinget, når konjunkturerne forbedrer sig, om måske ikke så mange, men bare en enkelt kan dog fremsætte et forslag om til den tid at få ændret på reglerne, og så har man fremskridtspartiets støtte til at få flertal for det til den tid. Derfor skulle de problemer jo nok kunne klares.

Og så med hensyn til ministerens garan-tier med 100 pct. Det er jo sjældent, man hører en skatteminister udstede sådanne